

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 3. april 2023
Kontor: Straffuldbyrdselskonto-
ret
Sagsbeh: Josefine Fyrstenberg
Sagsnr.: 2023-0030-8482
Dok.: 2760133

Besvarelse af spørgsmål nr. 388 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 388 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. marts 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Zenia Stampe (RV).

Peter Hummelgaard

/

Natasja Walbom

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 388 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvorledes regeringen efterlever Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til familieliv, Børnekonventionens artikel 9 og EU’s charter for grundlæggende rettigheds artikel 24, stk. 3 om, at ”Et hvert barn har ret til regelmæssigt at have personlig forbindelse og direkte kontakt med begge sine forældre, medmindre dette er i modstrid med dets interesser” i forbindelse med børn til varetægtsfængslede, herunder redegøre for, hvor meget børn af varetægtsfængslede som minimum har ret til at se deres forældre, for at man kan sige, at deres ret til regelmæssig kontakt med forældrene bliver overholdt, og om dette overholdes i praksis?”

Svar:

1. Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 8, stk. 1, at enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

Rettigheden er imidlertid ikke absolut. Der kan gøres indgreb heri, hvis indgrebet er foreskrevet ved lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund (opfylder kravet om proportionalitet) til varetagelse af nærmere bestemte anerkendelsesværdige formål, herunder af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres ret og frihed, jf. artikel 8, stk. 2.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Domstolen) anerkender i sin praksis, at adskillelse og afstand fra familie er en uundgåelig følge af frihedsberøvelse, men myndighederne skal give mulighed for og om nødvendigt hjælpe den frihedsberøvede med at bevare kontakten til nære familiemedlemmer, jf. Jon Fridrik Kjølbro, *Den Europæiske Menneskerettighedskonvention for praktikere*, 6. udgave (2023), side 1009.

Det følger af Domstolens praksis, at det vil kunne udgøre en krænkelse, hvis en varetægtsfængslet kun har adgang til ét besøg fra nære familiemedlemmer om måneden i tre måneder, jf. Domstolens dom af 3. december 2002 i sagen *Nowica mod Polen*. I sagen *Lavents mod Letland*, dom af 28. november 2002, fandt Domstolen, at det kan udgøre en krænkelse, hvis en varetægtsfængslet ikke kan få besøg af sit barn, når en sådan begrænsning ikke

er begrundet, og at der var sket en krænkelse af EMRK artikel 8, idet klager ikke kunne få besøg af sin datter i tre perioder, hvoraf den ene periode var på 1 år og 6 måneder.

Justitsministeriet har for så vidt angår Børnekonventionens artikel 9 indhentet en udtalelse fra Social-, Bolig- og Ældreministeriet, der har oplyst følgende:

”Barnets ret til at opretholde kontakt med en fængslet forælder følger ligeledes implicit af Børnekonventionens artikel 9. Det følger af bestemmelsens stk. 3, at deltagerstaterne skal respektere retten for et barn, der er adskilt fra den ene eller begge forældre, til at opretholde regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre, medmindre dette strider mod barnets bedste. FN’s Børnekomité har udtalt, at dette indebærer, at barnet har ret til regelmæssigt at besøge sine forældre, som sidder fængslet, såfremt dette er i barnets tarv.”

For så vidt angår EU’s Charter om Grundlæggende Rettigheder (Chartret) bemærkes det, at det fremgår af Chartrets artikel 51, at Chartrets bestemmelser foruden Unionens institutioner mv. er rettet til medlemsstaterne, dog kun når de gennemfører EU-retten. Det fremgår desuden af Chartrets artikel 52, stk. 3, at de rettigheder, Chartrets bestemmelser indeholder, har samme betydning som dem, der er sikret ved EMRK.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet endvidere indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Varetægtsarrestanter i kriminalforsorgens institutioner bliver tilbudt mindst ét ugentligt besøg af mindst én times varighed. I praksis er der flere arresthuse, som tilbyder yderligere besøg enten i form af flere besøg om ugen eller besøg af længere varighed.

Det er alene i helt særlige tilfælde, at der kan opstå udfordringer med at overholde de indsattes ret til besøg, f.eks. ved et ekstraordinært øget belægspress, hvor det er nødvendigt midlertidigt at inddrage besøgsrum til placering af indsatte eller ved bygnings-skader m.v.

Direktoratet har ved besvarelsen lagt til grund, at spørgsmålet relaterer sig til adgangen til besøg for varetægtsarrestanter, som ikke er underlagt besøgskontrol efter politiets bestemmelse i medfør af retsplejelovens regler herom.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 270 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg af 10. februar 2023 samt den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 387 og 389 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.”